

ἐκὼν μή ποτε λάβῃ καὶ ζῆ δια βίου κεκτημένος αὐτό. Ἄλλὰ
 ἐλεεινὸς μὲν πάντως ὁ γε ἄδικος καὶ ὁ τὰ κακὰ ἔχων, ἐλεεῖν d
 δὲ τὸν μὲν ἰάσιμα ἔχοντα ἐγχωρεῖ καὶ ἀνείργοντα τὸν θυμὸν
 πραΰνειν καὶ μὴ ἀκραχολοῦντα γυναικείως πικραινόμενον
 διατελεῖν, τῷ δ' ἀκράτως καὶ ἀπαραμυθήτως πλημμελεῖ καὶ
 κακῷ ἐφίεναι δεῖ τὴν ὀργήν· διὸ δὴ θυμοειδῆ πρέπειν καὶ 5
 πρῶτον φαμεν ἐκάστοτε εἶναι δεῖν τὸν ἀγαθόν.

Πάντων δὲ μέγιστον κακῶν ἀνθρώποις τοῖς πολλοῖς ἔμ-
 φυτον ἐν ταῖς ψυχαῖς ἔστιν, οὗ πᾶς αὐτῷ συγγνώμην ἔχων
 ἀποφυγὴν οὐδεμίαν μηχανᾶται· τοῦτο δ' ἔστιν ὃ λέγουσιν e
 ὡς φίλος αὐτῷ πᾶς ἄνθρωπος φύσει τέ ἔστιν καὶ ὀρθῶς
 ἔχει τὸ δεῖν εἶναι τοιοῦτον. Τὸ δὲ ἀληθεῖα γε πάντων
 ἁμαρτημάτων διὰ τὴν σφόδρα ἑαυτοῦ φιλίαν αἴτιον ἐκάστῳ
 γίνεταί ἐκάστοτε. Τυφλοῦται γὰρ περὶ τὸ φιλούμενον ὃ 5
 φιλῶν, ὥστε τὰ δίκαια καὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ καλὰ κακῶς
 κρίνει, τὸ αὐτοῦ πρὸ τοῦ ἀληθοῦς ἀεὶ τιμᾶν δεῖν ἡγούμενος· 732 a
 οὔτε γὰρ ἑαυτὸν οὔτε τὰ ἑαυτοῦ χρεῖ τὸν γε μέγαν ἄνδρα
 ἐσόμενον στέργειν, ἀλλὰ τὰ δίκαια, ἕάντε παρ' αὐτῷ ἕάντε
 παρ' ἄλλῳ μᾶλλον πραττόμενα τυγχάνῃ. Ἐκ ταύτου δὲ
 ἁμαρτήματος τούτου καὶ τὸ τὴν ἀμαθίαν τὴν παρ' αὐτῷ 5
 δοκεῖν σοφίαν εἶναι γέγονε πᾶσιν· ὅθεν οὐκ εἰδότες ὡς ἔπος
 εἶπεῖν οὐδέν, οἰόμεθα τὰ πάντα εἰδέναι, οὐκ ἐπιτρέποντες δὲ
 ἄλλοις & μὴ ἐπιστάμεθα πράττειν, ἀναγκαζόμεθα ἁμαρτάνειν b
 αὐτοὶ πράττοντες. Διὸ πάντα ἄνθρωπον χρεῖ φεύγειν τὸ
 σφόδρα φιλεῖν αὐτόν, τὸν δ' ἑαυτοῦ βελτίῳ διώκειν ἀεὶ,
 μηδεμίαν αἰσχύνῃ ἐπὶ τῷ τοιούτῳ πρόσθεν ποιούμενον.